

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 1525/2020/MIG par to, kā Eiropas Komisija izskatīja pieprasījumu publiski piekļūt dokumentiem par tās priekšsēdētājas un nozares pārstāvju sanāksmēm, tostarp ar uzņēmumu, kas izstrādā vakcīnu pret Covid-19

Lēmums

Lieta 1525/2020/MIG - Uzsākta {0} 22/09/2020 - Lēmums par {0} 19/03/2021 - Iesaistītās iestādes Eiropas Komisija (Nav pamatojuma turpmakai izmeklēšanai) | Eiropas Komisija (Daļēji panākts risinājums) |

Lieta attiecās uz pieprasījumu nodrošināt publisku piekļuvi visiem dokumentiem, kas saistīti ar piecām videokonferencēm, kuras 2020. gada pavasarī rīkoja Eiropas Komisijas priekšsēdētāja ar nozares pārstāvjiem, tostarp tikšanās ar biofarmācijas uzņēmumu, kas izstrādā vakcīnu pret Covid-19. Sūdzības iesniedzējs pauda bažas par to, ka Komisija nav identificējusi visus dokumentus, uz kuriem attiecas viņa pieprasījums, un ka tā viņam ir piešķīrusi piekļuvi tikai daļai no 12 dokumentiem, kurus tā identificējusi, proti, attiecīgā biofarmācijas uzņēmuma prezentācijai.

Ombudes veiktās izmeklēšanas rezultātā Komisija identificēja trīs papildu dokumentus, kuriem tā piešķīra plašu piekļuvi. Lai gan ombude pauda nožēlu par to, ka Komisija sākotnēji nebija identificējusi šos dokumentus kā tādus, uz kuriem attiecas sūdzības iesniedzēja pieprasījums, viņa uzskata, ka šis jautājums ir atrisināts.

Pārbaudot attiecīgo prezentāciju, ombude uzskatīja, ka publiskošana ir saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm, un kā risinājumu ierosināja, lai Komisija piešķirtu plašāku publisku piekļuvi. Komisija nepiekrita šim risinājumam, apgalvojot, ka attiecīgā informācija ir komerciāli jutīga, attiecīgais uzņēmums iebilda pret tās izpaušanu un tā nebija saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Ombude pauda nožēlu par Komisijas lēmumu. Tomēr viņa atzina, ka ir maz ticams, ka Komisija izpaudīs informāciju, ņemot vērā uzņēmuma iebildumus. Viņa arī atzina, ka kopš tā laika



Komisija ir ieguldījusi lielākas pūles, lai sniegtu informāciju par sarunām ar vakcīnu ražotājiem. Ombude slēdza lietu, mudinot Komisiju pārlicināties, lai notiekošajās un turpmākajās sarunās ar uzņēmumiem tiktu iekļautas prasības par pārredzamību, ja tiek apdraudētas svarīgas sabiedrības intereses.

Sūdzības priekšvēsture

1. Saskaņā ar proaktīvo pārredzamības politiku Eiropas Komisija regulāri publicē informāciju par komisāru, tostarp Komisijas priekšsēdētāja, sanāksmēm ar organizācijām un pašnodarbinātām personām [1].

2. No 2020. gada marta līdz maijam Komisijas priekšsēdētājs rīkoja piecas videokonferences, kurās piedalījās pārstāvji no dažādiem privātiem uzņēmumiem. Divi no tiem, viens ar biofarmācijas uzņēmumu un viens ar vairāku autobūves uzņēmumu vadītājiem, notika martā. Pārējās trīs notika aprīlī. Līdz maija sākumam priekšsēdētāja publiskajā kalendārā [2] bija iekļautas tikai tās videokonferences, kas notika martā.

3. **Sūdzības iesniedzējs, pētnieciskais žurnālists, 2020. gada 5. maijā** lūdza Komisijai piešķirt viņam publisku piekļuvi [3] visiem dokumentiem, kas saistīti ar videokonferencēm starp Komisijas priekšsēdētāju un organizācijām vai pašnodarbinātām personām. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tas ietver divas videokonferences, kas notika 2020. gada martā, *“bet arī jebkādas citas videokonferences ar uzņēmumiem, kas vēl nav publiskoti”*.

4. Pēc tam, kad Komisija bija lūgusi paskaidrojumus, sūdzības iesniedzējs atkārtoja, ka viņš meklē publisku piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar divām videokonferencēm, kuras bija publicētas priekšsēdētāja publiskajā kalendārā, kā arī visām citām videokonferencēm, kas, iespējams, vēl nav iekļautas priekšsēdētāja publiskajā kalendārā.

5. **Komisija 2020. gada 19. jūnijā** informēja sūdzības iesniedzēju, ka tā ir ierobežojusi viņa piekļuves pieprasījuma tvērumu attiecībā uz dokumentiem, kas saistīti ar divām videokonferencēm, kuras notika 2020. gada martā. Tā nosūtīja sūdzības iesniedzējam divus paziņojumus preseī saistībā ar šīm videokonferencēm. Attiecībā uz tikšanos ar farmācijas uzņēmumu Komisija arī deva sūdzības iesniedzējam piekļuvi prezentācijas daļām, ko uzņēmums sniedza sanāksmes laikā. Lai pamatotu savu lēmumu par atlikušās prezentācijas atlikšanu, Komisija atsaucās uz uzņēmumu saskaņā ar ES noteikumiem par publisku piekļuvi dokumentiem (Regula 1049/2001), norādot, ka izpaušana varētu kaitēt uzņēmuma komerciālajām interesēm. [4] Attiecībā uz tikšanos ar izpilddirektoriem Komisija arī atklāja daļu no astoņiem dokumentiem un liedza piekļuvi vienam dokumentam.

6. Sūdzības iesniedzējs bija apmierināts ar piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar videokonferenci ar izpilddirektoriem. Tomēr attiecībā uz videokonferenci ar biofarmācijas uzņēmumu sūdzības



iesniedzējs 2020. gada 25. jūnijā lūdza Komisiju pārskatīt savu lēmumu (iesniedzot tā saukto “apstiprinošo pieteikumu”).

7. Komisija 2020. gada 17. jūlijā pagarināja atbildes sniegšanas termiņu par 15 darbdienām, t. i., līdz 2020. gada 7. augustam.

8. Kad Komisija nesniedza atbildi sūdzības iesniedzējam pagarinātajā termiņā, viņš 2020. gada 14. augustā nosūtīja atgādinājumu.

9. Komisija 2020. gada 17. augustā atbildēja, ka kavēšanās iemesls bija notiekošās iekšējās apspriešanās un apspriešanās ar trešām personām. Tā atvainojās sūdzības iesniedzējam un apliecināja viņam, ka tā dara visu iespējamo, lai pēc iespējas ātrāk sniegtu viņam galīgo atbildi.

10. Tā kā sūdzības iesniedzējs 2020. gada septembrī no Komisijas vēl nebija saņēmis apstiprinošu atbildi, viņš vērsās pie ombuda.

Izmeklēšana

11. Ombuds sāka izmeklēšanu par sūdzības iesniedzēja nostāju, ka Komisija

a) nepamatoti atteikta piekļuve prezentācijas daļām,

b) nav identificējis visus dokumentus, kas saistīti ar videokonferenci ar biofarmācijas uzņēmumu,

c) nav identificēti dokumenti, kas saistīti ar videokonferencēm, kuras Komisijas priekšsēdētājs rīkoja kopā ar organizācijām 2020. gada aprīlī, un

D) noteiktajā termiņā neatbildēja uz pārskatīšanas pieprasījumu.

12. Izmeklēšanas gaitā ombuds izskatīja sūdzības iesniedzēja pieteikumā par publisku piekļuvi aplūkoto prezentāciju. Ombuds arī lūdza Komisiju vēlreiz pārbaudīt savus reģistrus, lai identificētu papildu dokumentus, uz kuriem attiecas pieprasījums (sk. iepriekš b) un c) punktu), un lūdza to atbildēt uz sūdzību. Kad Komisija neatbildēja, ombuds nāca klajā ar priekšlikumu risinājumam (sk. turpmāk).

13. Komisija 2020. gada 11. novembrī pieņēma lēmumu par sūdzības iesniedzēja pārskatīšanas pieprasījumu. Ombude 2021. gada 18. februārī saņēma Komisijas atbildi uz viņas priekšlikumu risinājumam un pēc tam sūdzības iesniedzējas komentārus par to.

Publiskas piekļuves atteikums



Izvirzītie argumenti

14. Attiecībā uz atteikumu publikot attiecīgās prezentācijas daļas Komisija atsaucās uz Regulā 1049/2001 paredzēto izņēmumu komerciālo interešu aizsardzībai [5]. Konkrēti, tā norādīja, ka prezentācija ietver informāciju par biofarmācijas uzņēmuma komercdarbību, piemēram, informāciju par tirgus daļām, plānotajiem ieguldījumiem un pētniecības prioritātēm. Šī informācija bija sensitīva, tāpēc tās izpaušana varētu kaitēt uzņēmuma komerciālajām interesēm.

15. Sūdzības iesniedzējs norādīja uz paziņojumu presei par sanāksmi [6], saskaņā ar kuru Komisija ir piedāvājusi uzņēmumam finansiālu atbalstu līdz pat 80 miljoniem EUR apmērā, lai palielinātu Covid-19 vakcīnas izstrādi un ražošanu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka, lai gan sabiedrības interesēs ir izstrādāt vakcīnu, Komisijas un Eiropas Investīciju bankas rīcībā ir ierobežoti finanšu resursi. Tāpēc sabiedrības interesēs ir izmantot šos resursus, lai atbalstītu tos uzņēmumus, kuriem ir vislielākās izredzes gūt panākumus vakcīnas izstrādē. Tādējādi sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka ir sevišķas sabiedrības intereses sniegt informāciju. Viņaprāt, piekļuve prezentācijai varētu ļaut sabiedrībai novērtēt, kāpēc attiecīgais biofarmācijas uzņēmums tika izraudzīts, lai saņemtu ievērojamu valsts finansējumu tā darbam pie vakcīnas izstrādes.

Ombuda priekšlikums risinājumam

16. Pārskatījis attiecīgo prezentāciju, ombuds varēja pārbaudīt, vai šā dokumenta rediģētās daļas galvenokārt sastāv no komerciālas informācijas, kas var būt sensitīva. Tomēr ombuds norādīja, ka daļa informācijas, kas ir aizklāta, jau ir publiski pieejama.

17. Turklāt ombuds norādīja, ka pārredzamības princips ir īpaši svarīgs vēsturiskas dimensijas krīzes laikā, jo īpaši gadījumos, kad Komisija pieņem lēmumus, izmantojot paātrinātas vai ārkārtas procedūras. Ombuds piekrita šim viedoklim Komisijai jau 2020. gada maijā [7] un atzinīgi novērtēja to, ka Komisija patiešām proaktīvi ir sniegusi sabiedrībai svarīgu un savlaicīgu informāciju par pasākumiem, ko tā veikusi, lai apkarotu pandēmiju [8].

18. Šajā gadījumā bija ne tikai nepieredzēti apstākļi, bet arī veiktie pasākumi. Komisija bija piedāvājusi biofarmācijas uzņēmumam ievērojamu finansiālu atbalstu. Komisijas piedāvājuma rezultātā vēlāk tika noslēgts Eiropas Investīciju bankas aizdevuma līgums ar uzņēmumu. Turklāt Komisija ir noslēgusi pirkuma priekšlīgumu ar biofarmācijas uzņēmumu par tā izstrādāto Covid-19 vakcīnu [9]. Šis līgums ļaus iegādāties vairāk nekā 400 miljonus vakcīnas devu, ja tā izrādīsies droša un efektīva.

19. Ombuds uzskatīja, ka sabiedrībai ir tiesības zināt, uz kāda pamata piedāvājums ir izteikts, un tādējādi šķiet, ka pastāv ļoti spēcīgs arguments, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses atklāt papildu strīdīgās prezentācijas daļas. Ombuds konstatēja, ka, lai gan sabiedrības intereses atklātībā nevar būt lielākas par interesēm aizsargāt uzņēmuma intelektuālo īpašumu tā tehnoloģijā un pētniecībā, atlikusī informācija, kas nav intelektuālais īpašums, būtu jāizpauž.



20. Tāpēc ombude ierosināja Komisijai atkārtoti izvērtēt attiecīgo prezentāciju, lai nodrošinātu lielāku sabiedrības piekļuvi.

21. Atbildot uz to, Komisija [10] atkārtoti norādīja, ka prezentācijā ir ietverta sensitīva komercinformācija, piemēram, informācija par aplēstajām izmaksām, vakcīnu izstrādes termiņiem un uzņēmuma ražotnēm. Tā apgalvoja, ka šo informāciju nevar izpaust, ņemot vērā pret Covid-19 vērsto zāļu izstrādes augsto konkurences kontekstu.

22. Komisija atsaucās arī uz ES vakcīnu stratēģiju, kuras mērķis ir veicināt Covid-19 vakcīnu ātru izstrādi un ražošanu. Tā apgalvoja, ka attiecīgās informācijas izpaušana kaitētu uzņēmuma uzticībai sarunām ar ES un tādējādi arī mērķim darīt pieejamas drošas un efektīvas vakcīnas, kas ir sabiedrības interesēs.

23. Komisija piebilda, ka tā nav spējusi identificēt sevišķas sabiedrības intereses, kas pamatotu izklāsta publicēšanu.

24. Sūdzības iesniedzējs pauda vilšanos par to, ka Komisija nepiekrīta tam, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses piešķirt lielāku piekļuvi prezentācijai. Viņš norāda uz ES veselības un pārtikas nekaitīguma komisāra publisko paziņojumu [11], kurā pausts atbalsts pēc iespējas lielākai pārredzamībai saistībā ar sarunām par vakcīnām, un uzskata, ka Komisija šajā gadījumā nav nodrošinājusi pēc iespējas lielāku pārredzamību.

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

25. Ombuds pauž nožēlu par to, ka Komisija nepiekrīta ierosinātajam risinājumam, lai nodrošinātu plašāku piekļuvi attiecīgajai prezentācijai. Lai gan ir taisnība, ka sabiedrības interesēs ir izstrādāt drošas un efektīvas vakcīnas, tās efektīvi sasniegs sabiedrības veselības mērķus tikai tad, ja sabiedrība var pajauties, ka tām piedāvātās vakcīnas patiešām ir drošas un efektīvas [12]. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, lai sarunas ar ražotājiem notiktu pēc iespējas pārredzamāk. Slepenība, kas saistīta ar sarunām, varētu radīt iespēju neuzticēties un spekulēt, un varētu apdraudēt šos mērķus.

26. Tāpēc ombuds atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir atzinusi neatliekamo vajadzību pēc pārredzamības sarunās [13].

27. Ombuds arī atzinīgi vērtē to, ka Komisija pa to laiku ir publicējusi ievērojamu daļu no vairākiem pirkuma priekšlīgumiem, kas noslēgti ar ražotājiem, tostarp līgumu ar attiecīgo uzņēmumu [14].

28. Ombuds saprot, ka Komisija ir publicējusi minēto līgumu rediģētās versijas, vienojoties ar attiecīgajiem uzņēmumiem, un ka tā pašlaik apspriežas ar citiem vakcīnu ražotājiem, lai nodrošinātu plašu piekļuvi ar tiem noslēgtajiem nolīgumiem [15].



29. Komisija norādīja, ka šajā sūdzībā aplūkotā sabiedrība iebilst pret jebkādu turpmāku attiecīgās informācijas izpaušanu šajā lietā un ka līdz ar to tā saglabā savu lēmumu liegt piekļuvi. Ombuds pauž nožēlu par šo lēmumu iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ.

30. Tomēr ombuds uzskata, ka ir maza iespējamība, ka Komisija piekritīs izpaust informāciju, ņemot vērā uzņēmuma iebildumu. Ņemot vērā to, ka kopš tā laika Komisija ir pielikusi lielākas pūles, lai sniegtu informāciju par sarunām ar vakcīnu ražotājiem [16], ombuds konstatē, ka turpmākas izmeklēšanas nav pamatotas attiecībā uz Komisijas atteikumu sniegt plašāku piekļuvi attiecīgajai prezentācijai. Ņemot to vērā, ombuds mudina Komisiju nodrošināt, ka pārredzamības prasības ir daļa no notiekošajām un turpmākajām sarunām ar uzņēmumiem, kuros ir apdraudētas svarīgas sabiedrības intereses.

Piekļuves pieprasījuma darbības joma

Izvirzītie argumenti

31. Attiecībā uz tikšanos ar biofarmācijas uzņēmumu sūdzības iesniedzējs pauda šaubas, vai ir tikai divi saistīti dokumenti, proti, prezentācija un paziņojums presei, kas tika publicēti pēc sanāksmes. Ņemot vērā to, ka Komisija piedāvāja uzņēmumam finansiālu atbalstu līdz EUR 80 miljoniem, sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisijai šis lēmums bija jāpamato ar papildu informāciju. Jo īpaši sūdzības iesniedzējs ierosināja, ka ir jābūt citiem dokumentiem, piemēram, sagatavošanas dokumentiem (piemēram, priekšsēdētāja uzdevumā sagatavotiem informatīviem dokumentiem), kurus Komisijai būtu vajadzējis noteikt kā tādus, uz kuriem attiecas viņa piekļuves pieprasījums.

32. Turklāt sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Komisija nav identificējusi dokumentus par videokonferencēm, ko Komisijas priekšsēdētājs rīkoja 2020. gada aprīlī. Sūdzības iesniedzējs teica, ka viņš ir pieprasījis dokumentus, kas saistīti ar *visām* videokonferencēm. Pēc priekšsēdētāja publiskā kalendāra atjaunināšanas ir skaidrs, ka attiecīgajā laikposmā ir notikušas citas videokonferences. Komisijai minētās videokonferences būtu vajadzējis iekļaut savā meklēšanā.

33. Komisija norādīja, ka priekšsēdētāja publiskais kalendārs tika atjaunināts pēc tam, kad sūdzības iesniedzējs bija iesniedzis savu pieprasījumu par publisku piekļuvi. Ņemot vērā to, ka sūdzības iesniedzējs tagad varēja redzēt, kuras videokonferences notika 2020. gada aprīlī, tā meklēšanu ierobežoja ar dokumentiem, kas saistīti ar divām videokonferencēm, kuras skaidri minētas sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījumā.

Ombuda priekšlikums risinājumam

Komisijas identificētie dokumenti par tikšanos ar biofarmācijas uzņēmumu



34. Ombuds norādīja, ka Komisijas sniegtais finansiālais atbalsts uzņēmumam sanāksmes laikā bija ievērojams. Tāpēc ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēja arguments, ka Komisija noteikti pamatoja šo piedāvājumu arī uz citu informāciju, nevis to, ar kuru notika apmaiņa sanāksmes laikā, bija pamatots.

35. Tāpēc Ombuds ierosināja, ka Komisijai būtu jāveic atkārtota meklēšana savos reģistros, lai identificētu iespējamus papildu dokumentus saistībā ar videokonferenci, ko 2020. gada 16. martā rīkoja Komisijas priekšsēdētājs ar biofarmācijas uzņēmumu.

36. Komisija atbildēja, ka tagad tā ir apstiprinājusi sūdzības iesniedzējam, ka nav citu dokumentu, kas saistīti ar attiecīgo videokonferenci.

Aprīļa videokonferenču izslēgšana no piekļuves pieprasījuma

37. Attiecībā uz aprīļa videokonferencēm ombuds norādīja, ka saskaņā ar ES noteikumiem par publisku piekļuvi dokumentiem [17] pieteikumi par publisku piekļuvi ir jāiesniedz pietiekami precīzi, tas ir, tādā veidā, kas ļauj attiecīgajai iestādei identificēt dokumentus, kuriem tiek lūgta piekļuve [18].

38. Šajā gadījumā sūdzības iesniedzējs 5. maijā lūdza piekļuvi visiem dokumentiem, kas saistīti ar Komisijas priekšsēdētāja rīkotajām videokonferencēm ar organizācijām un pašnodarbinātām personām. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tas ietver divas videokonferences, kas notika martā, kā arī jebkuru citu videokonferenci, kas vēl nav publicēta.

39. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka, ņemot vērā iepriekšējo pieredzi, viņš zināja, ka prezidenta publiskais kalendārs netiek atjaunināts reāllaikā. Tomēr viņš vēlējās, lai viņa lūgums attiektos arī uz jebkuru videokonferenci, kas ir notikusi, bet vēl nav publicēta kalendārā.

40. Ombuds uzskata, ka sūdzības iesniedzējs savu piekļuves pieprasījumu formulēja tieši tā, kā viņš tolaik varēja darīt, ņemot vērā, ka priekšsēdētāja aprīļa sanāksmes nebija publicētas kalendārā, kad viņš iesniedza pieprasījumu.

41. Ombuds arī uzskata, ka no sūdzības iesniedzēja paziņojumiem bija skaidrs, ka viņa piekļuves pieprasījums attiecās uz *visām* videokonferencēm, kas notika no marta sākuma (kad priekšsēdētājs sāka rīkot sanāksmes ar organizācijām, izmantojot videokonferenci) līdz pieprasījuma iesniegšanas dienai (5. maijs).

42. Tāpēc ombuds ierosināja, ka Komisijai:

— **vēlreiz meklēt savus ierakstus, lai identificētu iespējamus dokumentus saistībā ar videokonferencēm, ko Komisijas priekšsēdētājs rīkoja ar organizācijām 2020. gada aprīlī, un**

— **nodrošināt sūdzības iesniedzējam publisku piekļuvi jebkuram papildu dokumentam, ko Komisija identificē saistībā ar šo risinājumu, ja tā uzskata, ka izpaušana ir pamatota**



saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1049/2001.

43. Komisija atbildēja, ka tā ir identificējusi trīs dokumentus, kas saistīti ar attiecīgajām videokonferencēm, un ka tā ir devusi sūdzības iesniedzējam plašu piekļuvi šiem dokumentiem, aizklājot tikai tajos ietvertos personas datus.

44. Sūdzības iesniedzējs bija apmierināts ar to, kā Komisija pēc tam risināja šo piekļuves pieprasījuma aspektu, bet puda neapmierinātību par to, ka Komisija nav atzinusi, ka tā sākotnēji ir pieļāvusi kļūdu, kad tā bija izslēgusi attiecīgās videokonferences no meklēšanas.

Ombuda novērtējums pēc risinājuma priekšlikuma

45. Ombude uzskata, ka sūdzības iesniedzējas sākotnējais pieprasījums bija pietiekami skaidrs, un pauž nožēlu, ka tas ir veicis viņas iejaukšanos, lai mudinātu Komisiju izskatīt šo pieprasījumu pilnībā.

46. Tomēr ombude atzinīgi vērtē Komisijas pozitīvo atbildi uz viņas priekšlikumu, ka tā atkal meklē savus ierakstus, lai pārbaudītu, vai ir identificēti visi dokumenti, kas saistīti ar sanākumi ar biofarmācijas uzņēmumu, un lai sūdzības iesniedzēja piekļuves pieprasījuma tvērumā iekļautu arī videokonferences, kas notika 2020. gada aprīlī.

47. Ombuds arī norāda, ka Komisija sūdzības iesniedzējam piešķīra plašu daļēju piekļuvi saviem identificētajiem papildu dokumentiem un ka sūdzības iesniedzējs, šķiet, ir apmierināts ar iegūto piekļuvi.

48. Mudinot Komisiju izvairīties no 45. punktā minētajiem jautājumiem, ombuds uzskata, ka šis sūdzības aspekts ir atrisināts.

Sūdzības iesniedzēja pārskatīšanas pieprasījuma novēlota izskatīšana

Ombuda novērtējums

49. ES noteikumi par publisku piekļuvi dokumentiem paredz, ka ES iestādēm ir nekavējoties jāizskata pieprasījumi par publisku piekļuvi, t. i., 15 darba dienu laikā. [19] Tas pats termiņš attiecas uz pārskatīšanas pieprasījumiem saistībā ar lēmumu atteikt publisku piekļuvi [20] Šo termiņu var vienreiz pagarināt par 15 darba dienām [21] .

50. Šis maksimālais 30 darba dienu termiņš attiecas uz visām pārskatīšanas procedūrām, tostarp, ja iestādei ir jākonsultējas ar trešām personām, kuras ir attiecīgo dokumentu izcelsmes valsts.



51. Ombuds norāda, ka pagarinātais termiņš Komisijas atbildei uz sūdzības iesniedzēja pārskatīšanas pieprasījumu šajā lietā beidzās 2020. gada 7. augustā. Komisijas apstiprinošais lēmums tika pieņemts tikai 2020. gada 11. novembrī, tātad ar trīs mēnešu kavēšanos.

52. Atzīstot sarežģīto situāciju, ar ko ES iestādes saskaras kopš Covid-19 pandēmijas sākuma, ombuds pauž nožēlu par kavēšanos ne tikai pirms šīs izmeklēšanas, bet arī tās laikā.

53. Ombuds šajā gadījumā neizdarīs oficiālu konstatējumu par administratīvu kļūmi vai ieteikumu, jo tam nebūtu praktiska mērķa, ņemot vērā to, ka kavējumu vairs nevar novērst. Tomēr viņa uzrauga šos kavējumus dažādās publiskās piekļuves lietās, ar kurām viņa vēršas pret Komisiju, lai noteiktu, vai ir nepieciešama turpmāka rīcība.

Secinājumi

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādiem secinājumiem:

Par Komisijas atteikumu sniegt plašāku piekļuvi strīdīgajai prezentācijai nav pamatota nekāda papildu izpēte.

Identificējot trīs papildu dokumentus, kas saistīti ar videokonferencēm, un piešķirot tiem plašu piekļuvi, Komisijas priekšsēdētājs 2020. gada aprīlī ir atrisinājis šo sūdzības aspektu.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu .

Emily O'Reilly Eiropas ombuds

Strasbūrā, 2021. gada 19. martā

[1] Skatīt https://ec.europa.eu/commission/commissioners/2019-2024_en [Saite], attiecīgās sanāksmes ir atrodamas katra komisāra attiecīgās tīmekļa vietnes sadaļā "Pārredzamība".

[2] Skatīt

<http://ec.europa.eu/transparencyinitiative/meetings/meeting.do?host=c8e208ad-7dc2-4a97-acc9-859463c69ec4&d->
[Saite].

[3] Saskaņā ar Regulu 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN> [Saite]



[4] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu.

[5] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu.

[6] https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_474 [Saite].

[7] Sk. arī Eiropas Ombuda 2020. gada 20. aprīļa vēstuli Eiropas Komisijas priekšsēdētājam par ES reaģēšanas uz Covid-19 krīzi pārredzamību, kas pieejama tīmekļa vietnē:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/127057> [Saite].

[8] Skatīt https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response_en [Saite].

[9] Skatīt https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_20_2136 [Saite].

[10] Komisijas atbilde uz ombuda priekšlikumu par risinājumu ir pieejama šādā tīmekļa vietnē:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/138353> [Saite].

[11] Skatīt <https://twitter.com/SKyriakidesEU/status/1348608633278521344> [Saite].

[12] Komisija pati norādīja: *“Pārredzamība un pārskatatbildība ir svarīga, lai palīdzētu veidot Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos un nodrošinātu, ka viņi var paļauties uz ES līmenī iegādāto vakcīnu efektivitāti un drošumu.”* sk.

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_21_302 [Saite].

[13] Sk. arī Komisijas atbildi uz kopīgajām sūdzībām Nr. 85/2021/MIG un 86/2021/MIG, III punktu, kas pieejama tīmekļa vietnē:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/138352> [Saite], kurā Komisija atzina, ka sarunu procesā ir ļoti vajadzīga pārredzamība.

[14] Skatīt

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/curevac_-_redacted_advance_purchase_agreement_0.pdf [Saite].

[15] Skatīt 13. zemspītras piezīmi.

[16] Skatīt arī 365 dokumentu sarakstu, kas attiecas uz Komisijas sarunām par vakcīnām:

<https://www.asktheeu.org/en/request/8562/response/30558/attach/2/List%20of%20Documents%20Gestdem%202020> [Saite].

[17] Regula 1049/2001.

[18] Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 1. punkts.



[19] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 7. panta 1. punktu.

[20] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 8. panta 1. punktu.

[21] Saskaņā ar Regulas 1049/2001 8. panta 2. punktu.